

VOORWOORD

Het zat er al een tijdje aan te komen. Dirk Koster vond het langzamerhand tijd worden om het hoofdredacteursstokje door te geven. Ik zat er eerlijk gezegd nog niet op te wachten. Maar na mijn afscheid van de parochie 'De Levensbron' kreeg ik er echter wel tijd voor. Toch heb ik het nodig gevonden om eerst als redactie ons te bezinnen op onze doelstelling en ook op een goede taakverdeling. Jan van de Vossenbergh heeft ondertussen de laatste hand gelegd aan een goed draaiboek, zodat we weer een hele tijd vooruit kunnen. Dat draaiboek heeft me duidelijk gemaakt, dat hoofdredacteur worden nog wel meevalt. Het is wat coördineren, regelmatig een voorwoord schrijven, de redactievergaderingen voorzitten en de communicatie behartigen met het bestuur van de Oblaten. Dat lijkt heel gewichtig, maar het is heel Salesiaans om daarbij ook met beide voetjes op de grond te blijven. Voor mij heel belangrijk, want ik heb behoorlijke hoogtevrees. Ik beloof hier, dat ik in ieder geval mijn best zal doen om een waardige opvolger van Dirk te worden. En als ik het – net als hij – mag blijven volhouden tot mijn bijna tachtigste dan kunnen we nog een tijdje vooruit. En ik ook.

In mijn eerste voorwoord wil ik Dirk natuurlijk heel hartelijk danken voor zijn inzet in al die 18 jaren. Danken voor zijn schrijvers-

talent, dat hij kwistig ten toon heeft gespreid; danken voor zijn Salesiaanse bewogenheid, die hij met ons allen heeft gedeeld. Zelf heeft hij zich in zijn laatste voorwoord naar de tribune toegeschreven om rustig te kunnen toekijken. Ik wil hem graag vanaf deze plaats uitdagen om toch te blijven schrijven over 'onze' François en Jeanne. Want we willen toch graag blijven putten uit de onuitputtelijke bron van deze door de Salesiaanse spiritualiteit gepokte en gemazelde wijze oude man. En: van schrijven heeft een hart niet te lijden. Het lijkt alsof hij dit voorwoord al heeft gelezen. Dirk, bedankt!

Er zit nog meer dank in mijn eerste voorwoord. Allereerst voor de redactie, die elke keer maar weer ons blad op een goede manier invulling geeft. Ieder op zijn of haar eigen manier. Zeker door velen gewaardeerd. We danken Kees Jongeneelen om zijn verhalen over het wel en wee van de Oblaten en van de Salesiaanse Familie. Hij is de spil in 'Le Petit Refuge', waarover ikzelf in dit nummer wat mijmer. Dank aan Judith de Raat, die ons telkens verrast met de vertaling van een brief van François de Sales. Dit keer de brief waaruit ik ook zelf heb geput. Onze dank geldt ook Ietje Knaapen en Jan van de Vossenbergh, die ieder op een eigen wijze - ook dit keer weer - meewerken om van elk Salesiaans Contact een schitterende parel te maken. Leest u maar en geniet ervan. En daarbuiten is er natuurlijk het vele - niet geziene - werk, dat Ietje Knaapen, Nel Vroonhof en Louis van Leeuwen en Bert Post verzetten. Zonder dat werk geen Salesiaans Contact bij u in de brievenbus. Allemaal hartelijk bedankt.

In dit nummer hebben we naast de bijdragen van onze 'vaste' medewerkers ook een artikel uit het Eindhovens Dagblad naar aanleiding van de 15^e sterfdag van 'onze' Kees Koning. En Jan Westerbos heeft zich opnieuw verdiept in de nieuwe uitgave van de Philothea. En tenslotte nog het mooie verslag van Wies de Groot over onze laatste familiedag. Kortom: we hebben zelfs in de voorbije vakantieperiode ons uiterste best gedaan om voor U een zeer lezenswaardig nieuw nummer van Salesiaans Contact te componeren. Veel leesgenot.

Wim Holterman osfs

